

8826(22)

БИЛДИНСКАЯ
ГРУППА
ИНВ. № 504

СРЕДА 4 ЮНИ 1875.

ВРОЙ 977

ГОДИНА XI

Слопошествованінна на Дунава бываютъ юлиши и постмѣсни, и съ пріемъ въ почтамъ жаждъ на Дун. Область въ Руссе; вънутрь въ юлии при мѣсничинѣ власты, а въ Цѣгравѣ при Сардалии ебеномъ, управителъ на чиновнико въ Дунаво-юлу. Дунавъ съ замѣнено съ вѣдкими чиновници и постмѣсни списаці.

Изъ този, които пошансъ разно-
съ не съ залатено вѣщаніе съ на-
ватъ

1292 /ЖЕМАЗИ-ЮЛ-ЕВЕЛЬ 12 (отъ Егри)

ДУНАВЪ

ЛИСТЬ ЗА ВЪТРЪШНИ И ВЪНШНИ НОВИИ И ВСѢКАКВИ РАЗСѢЖДЕНІЯ.

ИЗДАВА СЯ ВСѢКА СРѢДА И НЕДѢЛЯ.

ЧЯСТИИ РАБОТИ.

Съ вѣре съ имало единъ обичай, шото ко-
га дойдѣтъ нови управители въ Дунавската
область. Влахо-Молдавскъ князеве дохож-
дали да ги поздравятъ въ Руссе, а послѣ и
волите отивали въ Букурешъ да имъ въ-
рънѣтъ визита. Съ изминуваціе на вѣре тоzi
обичай съ забравилъ и отпослѣ на промѣ-
няваніето на единъ валія, Княжеството по-
неке захвата да испраца по единъ особенъ
чиновникъ, и отъ странѣ на велиега захва-
та да ся отговаря по сѫщия начинъ.

На дохожданіето на Н. В. Абдуль Рах-
манъ паша, бывшъ управитель на Дунав-
ската область, понеке ималъ болѣсть по-
тыя страни, неможда ся испрати чиновникъ
отъ странѣ на Княжеството, а сѫщо така и
слѣдъ дохожданіето ис днешнъятъ главенъ
управителъ, Н. В. Мехмедъ Асимъ паша, не
бѣше дошълъ такъвъ чиновникъ, а слѣдователно и отъ туха не ся испрати иѣкое лице
въ Букурешъ.

Влахо-Молдавскъ князъ Н. Св. князъ
Карлъ понеке извѣсти посрѣдствено, че щаль
да дойде въ Гюргево, и че въ тоя случаѣ
желаялъ да ся свидѣ съ Н. В. главния веля-
етски управителъ, попыта ся Высоката Пор-
та, и съгласно съ прѣтъжъ заповѣдъ, завчера
въ Пондѣлинъ часъ по шестъ Н. В. Мехмедъ
Асимъ паша, придруженъ отъ Рус-
сеския и Дунавскъ командантъ, Т. Н. Мех-
медъ и Ахмедъ паша, отъ веляетския мек-
тубчія Сѣри ефенди, отъ прѣдѣдателя на
търговското сѫдилище Фехми ефенди, отъ
веляетския драгоманинъ Ериестъ ефенди, и
отъ Г. Калича, Германскъ консулъ въ Рус-
се, качи ся на вапорътъ Сѣре и отиде на
скелатъ на Змѣрдѣ, въ Гюргево.

На скелатъ на Змѣрдѣ бѣжъ спускали
котвите си четири малки бронени вапори на
име Великий Стефанъ, Романія, Грѣмъ
и Стрѣла, на когото името бѣше да-
лено въ сѫщия дечъ. Всичкытъ тія вонори
бѣжъ украсени съ разношерши знами. Прѣди
иѣко до минути отъ пристигваніето на вапоръ
Сѣре, Н. Св. князъ Карлъ пристигналъ
съ осооенъ тренъ и вѣзвъ въ вапора Романія.
Сѣдователно и Сѣрето ся отби на
право на вапора Романія, и Н. В. главни-
ятъ веляетски управителъ като отиде при Н.
Св. княза заедно съ лицата, които го при-
дружиха, Влашката музика, които ся на-
мираше въ вапора, захвата да свирѣ турски
пѣсни, и по първѣ чиновници, които съ-
ставляваха свитѣтъ на Н. Св. князъ Карлъ,
бѣжъ ся нарѣдили на поздравление и отда-
дохъ извѣнѣдни почести.

Като ся починаяха малко на това място и
си размѣниха иѣко думи, Н. В. Асимъ
паша, придруженъ отъ по първѣ лица, вѣзве
въ вапора Великий Стефанъ, въ когото о-
тиде слѣдъ малко и Н. Св. князъ.

Н. Св. Князъ Карлъ бѣше придруженъ отъ
сѫдующите лица:

Генералъ Флореско, министъ на военни
работи;

Генералъ Александъ Радовицъ;

Генералъ Зефари;

Дръ Давила, главенъ синитецъ инспек-
торъ и управителъ на болницѣ;

Главнинъ посрѣдъ г. Вакареско и други
гардъ му г. Баверантъ;

Около шесдесетъ души отъ по първѣ де-
путати въ Камарджъ; и

Гюргевскъ управителъ и иѣко отъ там-
шните военни и граждансъ чиновници.

Всичкытъ тія лица вѣзъ въ вапора Ве-
ликъ Стефанъ, гдѣто ся прѣдставихъ единъ
по единъ на Н. В. главния веляетски упра-
вителъ, и откъсъ ядохъ доидурмъ и пихъ
расходителни патіета, всичкытъ вапори тръг-
нали и пристигнали на Руссенскъ скелъ.

На тѣзи скелъ ся памирахъ Н. П. Сер-
вери ефенди, велетскиятъ дефтердаринъ, Рус-
сескиятъ наиминъ, прѣдѣдателъ на дива-
ни-темѣзъ, градскиятъ мюфтія Ибрахимъ е-
фенди, Мехмедъ Нури ефенди, и единъ та-
буръ царски войскари, които очакваха князъ,
и когато цвѣла една музикална банда свире-
ше влашки пѣсни, вапорътъ ся спрѣ на скел-
ята, и Н. Св. князъ Карлъ ся посрѣдъ на иѣ-
добъ.

Съ пригответъ кола Н. Св. ся отведе
направо въ правителственото сѣдилище, гдѣ
то ся почина иѣко вѣме, и гдѣто ся я-
дохъ доидурми, пихъ ся расходителни патіета и какве, и като ся прѣдставихъ спо-
менътъ чиновници и Австро Унгарскъ управителъ
генералъ консулъ г. Монлонгъ, Н. Св. ся завъ-
рила на вапора съ пригответъ алай. Тамъ ся
прѣдставихъ такоже на Н. Св. князъ, Рус-
сескиятъ генералъ консулъ г. Машенинъ и Ан-
глийскиятъ консулъ г. Ридъ. Повечето отъ
споменътъ чиновници, както и г. Калишъ,
г. Машенинъ и г. Ридъ си качихъ по вапоръ
и испратихъ Н. Св. князъ Карлъ ся на скел-
ята и откраднали една която имѣла

Четири отъ тѣя жени като забиквали изъ
Търново, вѣзъли въ кѣшѣтъ на единъ тѣр-
говецъ на име хаджи Мустафа ага, отъ Кы-
лифарево, и понеке домашнитъ му били за-
нимати въ готвеници, тѣи откраднали едно
чекмедже отъ горната стая и побѣгнали.

Спорядъ телографическъ депеша, които
пристигна отъ Търново, въ това чекмедже
имало два опаси нанизани съ жълтици по
двадесетъ гроша (имилици), двѣ огърлицы
нанизани съ рубли, малко маргаритъ, едно
дамандено цвѣте и единъ тепеликъ.

Щомъ ся зело извѣстие за откраднаніето
на чекмеджето, испратили ся парочно зап-
тиета по селата, а сѫщеврѣменно понеке ся
здохъ сѣдѣнія на велета отъ Търновския
ютесарифъ, и отъ туха ся испратихъ
заптиета по потрѣбнъ място и ся заловихъ
пакишата. Слѣдователно споменътъ крадци
като неможихъ да побѣгнатъ, уловихъ ся
въ Руссенското окрѫжие и всичкытъ ся до-
карахъ и прѣдирахъ въ Руссе. Не ся па-
мѣрихъ всичкытъ горѣпоказани украшения,
и нъ ся открихъ едно дамандено цвѣте за-
шило въ юрганъ, и единъ тепеликъ помѣжду
вещите имъ.

Приглеждатъ на откраднътъ иѣща оте-
не е пристигналъ туха, за да види и какъ
ако сѫ негови или не, и нъ едно лице отъ
роднинъ на хаджи Мустафа ага, което по-
следвало циганътъ, казва, че цвѣтето и тѣ-
пеликътъ били отъ откраднътъ украшени.

Попеже ся повика сѫщътъ притежателъ
на откраднътъ вещи, като дойде ще ся
узнае самата истинна на работѣтъ, и нъ ся
обѣщавамъ да дадемъ на читателъ си сѣ-
дненія отъ испыгитъ на крадцитъ.

Помѣжду вещите на тѣя цигани ся намѣ-
рихъ едни дрѣхи изработени отъ сѣрикъ, ко-
ито не приличатъ на тѣхъ, и Богъ знае отъ
гдѣ сѫ ги откраднъ.

Императорското правительство, а по тоя начинъ
съ видѣхъ задоволеніи и дѣлъ страни отъ
това посѣщеніе.

Спорядъ прѣдставенътъ вуждъ отъ Софий-
ская ютесарифъ, Берковскътъ каймак-
амънъ Салихъ паша ся испрати за каймак-
амънъ въ Кюстендилъ, а на негово място ся
опредѣли Мустафа бей, бывшътъ каймакамънъ
въ Зворникъ.

Хаджи Зекиръ, Тюркманъ, Сюлейманъ,
Мехмедъ, Ибрахимъ, Хасанъ, Мустафа, Ис-
маилъ, Али, Махмудъ и Мехмедъ, отъ чер-
гарицъ Цигана, на които заселяніето още
не е извирено въ Малъ-Азия, и които за-
едно съ женитѣ и дѣлцата си забиквали на
горѣ на долу и пристигнали по тѣя страни,
като отидѣтъ въ пѣкъ градъ или село, об-
тургватъ чергытъ си по краищата и испрашатъ
женитѣ и дѣлцата си за да просить въ
градищата и селата. По враждебната си обаче
наклонностъ къмъ низостътъ, тѣи не ся за-
доволяватъ съ милостиетъ на благодѣтелъ
и крадътъ на иѣщата благорѣмие,
крадътъ каквото имѣратъ. Това ся доказва
отъ следующата случка.

Четири отъ тѣя жени като забиквали изъ
Търново, вѣзъли въ кѣшѣтъ на единъ тѣр-
говецъ на име хаджи Мустафа ага, отъ Кы-
лифарево, и понеке домашнитъ му били за-
нимати въ готвеници, тѣи откраднали едно
чекмедже отъ горната стая и побѣгнали.

Спорядъ телографическъ депеша, които
пристигна отъ Търново, въ това чекмедже
имало два опаси нанизани съ жълтици по
двадесетъ гроша (имилици), двѣ огърлицы
нанизани съ рубли, малко маргаритъ, едно
дамандено цвѣте и единъ тепеликъ.

Щомъ ся зело извѣстие за откраднаніето
на чекмеджето, испратили ся парочно зап-
тиета по селата, а сѫщеврѣменно понеке ся
здохъ сѣдѣнія на велета отъ Търновския
ютесарифъ, и отъ туха ся испратихъ
заптиета по потрѣбнъ място и ся заловихъ
пакишата. Слѣдователно споменътъ крадци
като неможихъ да побѣгнатъ, уловихъ ся
въ Руссенското окрѫжие и всичкытъ ся до-
карахъ и прѣдирахъ въ Руссе. Не ся па-
мѣрихъ всичкытъ горѣпоказани украшения,
и нъ ся открихъ едно дамандено цвѣте за-
шило въ юрганъ, и единъ тепеликъ помѣжду
вещите имъ.

Приглеждатъ на откраднътъ иѣща оте-
не е пристигналъ туха, за да види и какъ
ако сѫ негови или не, и нъ едно лице отъ
роднинъ на хаджи Мустафа ага, което по-
следвало циганътъ, казва, че цвѣтето и тѣ-
пеликътъ били отъ откраднътъ украшени.

Попеже ся повика сѫщътъ притежателъ
на откраднътъ вещи, като дойде ще ся
узнае самата истинна на работѣтъ, и нъ ся
обѣщавамъ да дадемъ на читателъ си сѣ-
дненія отъ испыгитъ на крадцитъ.

Помѣжду вещите на тѣя цигани ся намѣ-
рихъ едни дрѣхи изработени отъ сѣрикъ, ко-
ито не приличатъ на тѣхъ, и Богъ знае отъ
гдѣ сѫ ги откраднъ.

Годишната цена на вестникака етъ въ
Руссе и за всѣкъ място ежѣвѣ въ
всички съ гр. 70, постмѣсната гр. 40
За мѣсяцата влагата възлиза, както и
за Варненскъ сапогъ, и за окрѫжността
на Разградъ Джемълъ и Нюмъръ
при горилата, съпѣтъ си прибоятъ
и понъцанскъ разносъ по 10 пари за
всѣкъ листъ.

Единъ листъ 40 пари.

За издавателта възлиза елъ плаща по
единъ грошъ на рѣботъ.

16 ЮНИ 1875 (п.к.)

Спорядъ единъ имѣ-хаберъ когото имѣтъ
на рѣботѣ си, тѣи ся прѣдирвали и на друго
мѣсто място, и не ся памѣрили тѣи иѣ-
ща и ги пуснали.

Вѣстина улаваніето на тѣя крадци, и от-
криваніето на склонъните украшени, ко-
то не приличатъ на просеци, свидѣтельству-
ватъ за старація и винъ пѣтъ, които
полага въ полицай кътъ работи Руссенскъ-
ятъ табуръ агасъ Демиръ ага, който е досто-
енъ за похвалѣ.

Н. П. Хазимъ ефенди, бывшътъ наиминъ
въ Дауль паша, ся наименова за такъвъ въ
Шюменъ.

— Н. П. Мехмедъ Кямълъ ефенди, бывшъ-
тъ наиминъ въ Пеово, ся наименова за та-
къвъ въ Берковицъ.

Петракъ ефенди, отъ Мумезинъ въ веля-
етския дивани темѣзъ, отстѫни на импе-
раторското съкровище за четири хъледи гро-
ша каймета, които ималъ на рѣботѣ си.

И отъ Дунавската областъ ще ся испре-
дѣтъ пѣтъ на изложението, което ще
се отвори идущата година въ Филаделфия.

ОБЩИ РАБОТИ.

Н. П. Хайруллахъ Недимъ ефенди, быв-
шътъ наиминъ въ Четалджа, ся наименова
за такъвъ въ Батумъ, въ Трапезунската о-
бласть.

— Н. П. Ахмедъ Сѣдакъ ефенди, бывшъ-
тъ наиминъ въ Коницъ, ся наименова за та-
къвъ въ Тепеделенъ, въ Янинската областъ.

— Н. П. Мехмедъ Шюкъ ефенди, бывшъ-
тъ наиминъ въ Вебадинъ, ся наименова за та-
къвъ въ Буланъкъ, въ Ерзерумската областъ

прѣадѣть на испратенія въ Цариградъ съ особиѣ мисія Якубъ безъ, за да гы занесе на Кашгарекъ владѣтель Н. В. Якубъ хана.

Цариградскыѣ вѣстници обнародватъ едно офиціално извѣстіе, което казва, че спорѣдъ иѣкои условія, които съ обнародвахъ по прѣди чрѣзъ вѣсниците, макаръ и да съ язмаше ресимъ по четыри гроша на скатъ на тютюнитѣ на листѣ, които съ внасятъ въ Влахъ Молдавія отъ другиѣ мѣста на императорскыѣ дѣржави, иѣ съ цѣль за да съ распространѣ още повече тѣрговіята на тютюна, сега съ поискано высочайше дозволеніе и съ издала императорскѣ заповѣдѣ, за да съ намали рѣчнѣніе ресимъ на два гроша, и по тоя начинъ да съ събира правово и отъ тютюнитѣ, които ще съ прѣнасятъ въ Сърбія. Съгласно съ тѣзи заповѣдѣ ще захватане да съ събира ресимъ отъ начиното на идущиѣ мѣсѣцъ Юлія.

Ный обнародвамъ това извѣстіе за знаніе на тѣрговиците, които съ намираатъ въ Дунавската областъ.

Зангевебарскыѣ владѣтель, койго по прѣди отиде да направи едно пътешествіе въ Европѣ, на завръшаніето си щаъ да отиде и въ Цариградъ.

Сега съ спрѣ за три мѣсѣци сатирическыѣ вѣстници *Кахкахъ*, койго съ издаваше въ Цариградъ съ подписа на Али ефенди, притежатель на *Баскетъ*.

Една телеграфическа депеша казва че Н. В. Нуваръ поша, бившиятъ министъ на външнѣ рѣботи въ Египетъ, сега съ наименовалъ на сѫщ тѣ службъ.

Египетъ е извѣдилъ тѣзъ година до два миліона и двѣстѣ и петдесетъ хъледи кантери памукъ. На петът Маѣ съ испратилъ въ Марейлія памукъ до единъ миліонъ и триста и шесдесетъ хъледи ердени.

Халенъ. — Вѣстникъ *Земанъ*, който съ издава въ Солунъ, обнародва въ 113-їа си брой единъ дописъ отъ Халепъ, кояго казва, че въ градътъ Халепъ има три хъледи тезяжки за комаши, и че изваждаемите ткани както съ испращали по всѣко мѣсто на императорскыѣ дѣржави и били спечелили общажтѣ ревностъ, така съ ю доста отъ тѣхъ съ испращали въ Франция и Персия, щото въ годинкѣ отъ тѣа изработванія и извасиліи влизали въ града около двѣстѣ хъледи лири. Осень това прибавя дописката, иѣ единъ на сто отъ мѣстнитѣ жители понеже не съ показа ревностенъ къмъ чуждитѣ стоки, вси чути пари, които съ внасятъ чрѣзъ изнасяніята, осагатъ въ рацѣтъ на жителите и тѣрговиците, и привесичко че Европейцитѣ иматъ по всѣко мѣсто на императорскыѣ дѣржави агенти въ видъ на пѣтници, които испращатъ въ Европѣ цумонета отъ иѣкои чистоизработани нови ткани, отъ които донасятъ подражани платоре, които продаватъ съ евтина цѣнѣ, и чрѣзъ които съ стараютъ да въведатъ чуждитѣ стоки, а тукашнитѣ да останатъ назадъ, че пакъ не сѫ постигнали желаніето си.

Заѣбл. на Ред. — Нѣма съмѣнѣніе, че болѣтството, съ което съ слави отъ врѣме Халепъ, е произлѣзо отъ това, че вѣтрѣната индустрія и тѣрговія като не сѫ вѣзли въ чути рацѣ, иѣтнитѣ жители не сѫ съ поѣзди на бѣрскавитѣ пагаѣди на чуждитѣ

ткани, иѣ съ стараютъ за напрѣдока на вѣтрѣните си изработванія.

И жителите въ Дунавската областъ зко замѣнѣятъ чохата и казмирътѣ съ шаека, фланеленитѣ чорапи съ вѣлнениетѣ, и съ единъ рѣчъ ако съ задоволятъ съ изработваніята, които излизатъ въ нашето отечество, и ако съ потрудятъ да направятъ онія пѣща, които не съ правятъ тука, несъмѣнно ще съ вѣзвѣрие напрѣнито богатство и тѣрговіята.

За жаътъ обаче, че не съ внимава върху тѣя работи!....

Въ иѣкои окрѣжія на Айтакъ областъ съ появили скакалца, иѣ тѣи съ избили съ за дружинѣ старания на царскыѣ войски и на жителите,

Вакътъ казва, че помѣжду Гърциѣ и Арменіи въ Іерусалимъ съ случила единъ расправа, въ която съ наранили пѣколко души и отъ двѣтѣ страни.

ВЪНШНИ НОВИНИ.

Шестъ Унгарски министри, спр. баронъ де Венкхаймъ, прѣдѣдателъ на съѣѣта, Г. Г. де Тисца, де Сцель, де Симонін, де Сандъ и де Пеши, пристигнали въ Венеци и министъ Петъръ щаъ да съ свика единъ съѣѣтъ подъ прѣдѣдателството на Н. В. Императоръ. Главниятъ прѣдѣметъ на разискваніята щаъ да бѫде, както е познато, гюмюшкыята до говоръ, които ще съ склони съ Влахъ Молдавія. Конътъ Ауесбергъ щаъ да присъствува на разискваніята.

Correspondance provinciale казва че Н. В. Германскиятъ императоръ щаъ да отиде въ края на Юлія, за пѣколко дни въ Коблецъ, послѣ въ Висбаденъ и Хембургъ. По послѣ, спр. въ втората седмица на Юлія, Н. В. щаъ да отиде въ Ишъ и Гашанинъ. До края на Юлія Императоръ щаъ да остане въ Гашанинъ.

Въ Гърциѣ понеже имало още бѣркоти, телеграфътъ извѣсти, че въ Гърцикъ води съ испратили пѣколко Руски кораби, които да бѫдатъ готови въ нуждно врѣме да земятъ Елинскыя крѣпости.

Европейскыѣ вѣстници казватъ, че Австро-Германскиятъ императоръ, Н. В. Францъ Йосифъ, подариъ сега на Италійскыя царь, Н. В. Викторъ Емануила, двѣ прѣкрасни лоджийски пушки.

Прочитаме въ Даили Телеграфъ:

Европа съ намира днесъ въ миръ и спокойствиѣ. Не е ли за удивленіе гдѣто иѣкои вѣстници искатъ да откажатъ, че тѣзи добрина е плодъ отъ стараніята на единъ ми-ролюбивъ владѣтель?

Вѣстини и Рускиятъ императоръ съ най-голѣмо спринаваніе отблъсва благодареніята, които му прѣставятъ Европейскыѣ народи; защото идеятъ на Прускыятъ императоръ и на пренѣтъ де Бисмарка понеже сѫ пълни съ миролюбиви чувстви, той не посрѣдътъ за трудненія до такавъ степенъ.

И пѣтъ колебаніе прѣмаме уѣреплія-та, които е исказалъ императоръ Александъръ за Германскыятъ императоръ и за главния министъръ, иѣ Европа ще разумѣе най добре каква голѣма полза имаше Русия за мирътъ въ врѣме на посѣщеніето въ Берлинъ, и из-лишина е да съ расказва до каква степенъ

образованій съѣѣтъ ще бѫде признателенъ въ той случай на споменката императоръ.

Безъ да съ припомнютъ иѣкои важни въпроси иѣ конто рѣшеніето е тѣрълъ нуждно, днесъ съ разисква върху проекта за общето обезоражживаніе.

Въпросътъ на областнѣ Алазъ и Лотарингія, на папатжъ, на Влахъ-Молдавія, на Турциѧ, на германскыѣ области въ Австрия, на Балтийскыѣ области на Русия, на Данія, на Средна Азия, на черковнѣтъ въпрози въ Германия, въпросътъ на законъта за печата, на общитѣ злодѣянія и на прѣвата за иесуитскостѣ сѫ станови като елементи за вѣзможни распри.

Проче думата за обезоражживаніето или съ дипломатическа дѣволія, или е една измама за завладѣніе, или пакъ съ счита като една рѣчъ безъ значеніе.

Вѣстини дѣржавнитѣ може, спр. дипломатитѣ, ще могатъ да докажатъ въ тѣзи работи дѣржавната си степенъ и сподѣлѣ си, иѣ ако приятелскыѣ сили не съ спогласятъ да съ решатъ съ посрѣдничеството имъ споменките важни въпроси, Европа нѣма да съ избави отъ единъ страшнѣ войни и отъ постоянни военни прѣдготовления. (Садакътъ.)

МОРСКИ ДРѢХЫ.

Единъ Американецъ на име Полъ Пойтонъ, койго е спечелилъ юзъ-башнѣскы степенъ по причинѣ че изнамѣрилъ единъ дрѣхъ, съ които да съ плава въ морето, и койго на двадесетъ и шестата годинѣ на възрастъ си съ отличавалъ съ осиромомъ и съ съвѣршенни сили, до сега избавилъ отъ опасностъ около седемдесетъ души. Нарѣдко съ срѣшили человѣци съ такавъ силѣ и дѣрзостъ, съ каквито съ отличавалъ Полъ Пойтонъ. Прѣди три години макаръ и да зехъ Европейцитѣ съведенія за дрѣхы, които изнамѣрилъ Американецъ Мериманъ, и конто съ употребиха за прѣплуваніето на Ламаншъ между Франция и Англия, иѣ тѣи дрѣхи понеже не сѫ усъвѣршенствани, неможа да съ сполучи направеніето съ тѣхъ опитъ. Споменките Полъ Пойтонъ като съ ограничили да усъвѣршенствоватъ тѣи дрѣхи, положили тѣрълѣ и мило труда, и съ опитъ изложилъ живота си въ опасностъ до сто пѣти, иѣ най послѣ сполучилъ да усъвѣршенствоватъ дрѣхы, които ще принесатъ голѣми заслуги на человѣците.

Въпростъ, които ставаше за тѣи дрѣхи, бѣше, да съ направятъ по начинъ, каквото да съ употребяватъ лесно и съ малко разноски, да можатъ да избавляватъ отъ морето человѣци, които съ намираятъ въ крайно бѣдствиѣ, да може человѣкъ да остане досга врѣме въ морето, безъ да влѣзе подъ водата, безъ да съ измокри и безъ да истине, да зима погрѣбнатъ храни, и да намира място си. Полъ Пойтонъ е сполучилъ да рѣши всичките тѣа въпроси и е направилъ морскыте дрѣхи отъ ластикъ, раздѣлени на двѣ части и безъ да минува вода прѣзъ тѣхъ. (Слѣдова.)

ИЗВѢСТІЯ.

Извадено е на мездъ сто и шесдесетъ и четири хъледи парижградски къла жито, произведеніе отъ десятока на 1290-та годинѣ, въ окрѣжията на Видинъ, Адліе, Никополь и Плевенъ. За сто и десетъ хъледи къла жито, и производеніе отъ десятока на Видинското и Адліското окрѣжие, си е явилъ единъ купувачъ, които е поднесълъ по единадесетъ гроша на кълото. На дванадесетъ того понеже ще стане възложеніето на всичкото жито, отъ което съ намираятъ цумодела въ срѣдоточието на вѣла та, извѣстява си, че кон-

то искатъ да го купятъ съгласно съ обирадвателитѣ по прѣда условія, трѣба да съ отнесатъ за споразумѣніе до мѣстнитѣ власти, въ споменките окрѣжия и до велатската административна съѣѣтъ.

Извѣстіе на Разградската памакамлѣже.

Понеже ще съ захваше мездътъ на десятока въ Разградското окрѣжие за 1291-та година (1875), извѣстява си, че конто искаятъ да закупятъ десятокъ отъ други мѣста, трѣба да дойдатъ въ Разградъ, заедно съ подтѣрдителитѣ си порождителни записи.

Извѣстіе на Нишкия мюнесарифъ.

Десятокътъ въ Нишиятъ санджакъ за настоящетѣ 1291-години понеже ще съ възложи село по село върху закупувачи, въ долината таблица сѫ показани имената на окрѣжията, начялото на мездатъ както и днитъ па вѣзлаганіето.

Имената на окрѣжията	Начало на мѣзда	Дни на вѣзлаганіето
Шишъ	15 Юни	18 Юни
Лѣсковецъ	19 "	22 "
Ергюбъ	23 "	26 "
Шаротъ	28 "	1 Юлия
Изпеболъ	3 Юлия	5 "
Врана	7 "	11 "
Куршунлии	14 "	16 "

Агенціята на Австро-Германската ванори въ Русия, испрати до печатнициетѣ и за обнародование долнето извѣстіе.

Спорѣдъ едно отправление на Гл. управител чрѣзъ посрѣдничеството на Русенската агенція до дирекціята на Дунавската Ван. дружество въ Венеци, върху прѣнасяніето на царскыѣ войски, подписаната спѣши да извѣсли, че тѣзгодишнитѣ цѣни на пѣтичната макаръ и да сѫ изобщо съвѣсъмъ сгодни, съ сичко това по извѣрѣда почитаніе реченната дирекція видѣ за добро и отстѣпи по 24 % за прѣнасяніето на царскыѣ войски за долината Дунавъ спорѣдъ долонаизначената тарифа.

ТАРИФА ЗА ЦАРСКЫѢ ВОЙСКИ

За долината Дунавъ
отъ 26 Маѣ 1875.

Оѣ	Отъ	Колич.		Учинъ до	Учинъ въз-башнѣ и
		ага	и други		
Русчюкъ	за	I.	II.	III.	
		гр.	пар.	гр.	пар.
Оршова	133	10	100	48	20
Видинъ	90	67	20	25	10
Ломъ	78	58	20	22	10
Рахова	63	4			

